

**A Kúria
mint fellebbezési bíróság**

végzése

Az ügy száma: Fpkf.VII.30.065/2021/3.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Csőke Andrea bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1

Az eljárás tárgya: felszámolás

A fellebbezést benyújtó felmentett felszámoló: felszámoló2

A fellebbezést benyújtó felmentett felszámoló képviselője: dr. Vasas József ügyvéd cím1

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozat száma:

Debreceni Ítéltábla

Fpkf.III.30.010/2021/2. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria az ítéltábla végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós felszámolására 2011. december 8-i kezdő időponttal, a Debreceni Törvényszék előtt 2.Fpk.999/2011. ügyszámon indult eljárásban az elsőfokú bíróság a 2.Fpk.999/2011/38. számú végzésével a kijelölt felszámoló³ felszámolót (a továbbiakban: felmentett felszámoló) 50.000 Ft pénzbírsággal sújtotta. A határozat a felmentett felszámoló részére – a bíróságon korábban bejelentett levelezési címen (cím2 10.) – kézbesítésre került, amely alapján a bíróság a 39. sorszámú végzése szerint megállapította, hogy határozata fellebbezés hiányában 2016. február 6-án jogerőre emelkedett.

[2] Az elsőfokú bíróság 2.Fpk.999/2011/43. számú végzésével a felszámolót hivatalból felmentette, határozatát a Debreceni Ítéltábla Fpkf.III.30.316/2016/2. számú végzésével helybenhagyta.

[3] A felmentett felszámoló 2018. május 11-én kérte a bíróságtól a 38. sorszámú végzés ismételt kézbesítését – amely részére a cím3. alatti székhelyén 2018. július 13-án meg is történt –, egyúttal a megjelölt végzés kézbesítésének szabálytalansága miatt kifogást jelentett be. Az elsőfokú bíróság a 2.Fpk.999/2011/99. számú végzésével a kézbesítés szabálytalansága miatti kifogást elutasította, mivel a korábbi pénzbírságot kiszabó végzés a felszámoló által megadott levelezési címen szabályszerűen kézbesítésre került, a kézbesítéshez fűződő joghatások beálltak. Az elsőfokú határozattal szemben a felszámoló fellebbezést nyújtott be, amelyet a Debreceni Ítéltábla Fpkf.III.30.395/2018/4. számú végzésével hivatalból elutasított.

[4] A felmentett felszámoló 2019. március 18-án előterjesztett kérelmében – fenntartott tartalma szerint – annak megjelölését kérte a bíróságtól, hogy a pénzbírságot kiszabó 38. sorszámú végzés a korábbi vagy a hatályos székhely szerinti felszámoló szervezetre vonatkozik. Kérelmét az elsőfokú bíróság a 2.Fpk.999/2011/132. sorszámú végzésével elutasította. Határozatának indokolásában kitért többek között arra is, hogy a 38. sorszámú végzés az utóbb felmentett felszámolóra vonatkozik, részére a végzés kézbesítése az általa korábban megadott nyíregyházi levelezési címen megtörtént. A felmentett felszámoló azt megelőzően sem a szervezet székhelyét, sem a felszámolóbiztos levelezési címét érintő változást nem jelentett be a bíróságon.

[5] Az ítéltábla Fpkf.II.30.346/2019/5. számú végzését – mellyel a felmentett felszámolónak az elsőfokú bíróság 132. sorszámú végzésével szemben benyújtott fellebbezését elutasította – a Kúria az Fpkf.VII.30.080/2020/4. számú végzésével helybenhagyta.

[6] A felmentett felszámoló ezt követően, a 2020. november 23-án előterjesztett kérelmében annak megjelölését kérte a bíróságtól, hogy a korábbi, 38. és 39. sorszámon hozott végzések a hatályos székhelyén vagy levelezési címén mikor kerültek részére kézbesítésre. Kérte egyúttal, hogy amennyiben a 38. sorszámú végzés kézbesítése a hatályos székhelyén (cím3.) nem történt meg, azt a bíróság küldje meg részére és biztosítson ellene fellebbezési jogot. Kiemelte, hogy beadványát nem kézbesítési kifogásként, hanem a végzés szabályszerű kézbesítése tárgyában terjeszti elő.

[7] A felmentett felszámoló utóbbi kérelmét az első fokon eljáró Debreceni Törvényszék az 1.Fpk.999/2011/157. számú végzésével elutasította. Végzésének indokolása szerint a bíróság figyelembe vette, hogy a 99. sorszámú végzésével már elbírálta a felmentett felszámolónak a 38. és 39. sorszámú végzések ismételt kézbesítésére irányuló kérelmét, és megállapította, hogy az érintett végzések szabályszerű kézbesítése a felszámoló részére megtörtént.

[8] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben a felmentett felszámoló nyújtott be fellebbezést.

A fellebbezéssel támadott határozat

[9] Az ítéletábra a felmentett felszámoló fellebbezését a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 237. §-a alapján hivatalból elutasította.

[10] Határozatának indokolásában rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság végzése egyrészt – a 38. és 39. sorszámú végzések kézbesítési időpontjának megjelölésére irányuló kérelmet elbíráló részében – ügyviteli jelleggel bírt. A kérelem abban a további részében pedig, ami feltételhez kötöten adott végzések ismételt kézbesítésére irányult jogorvoslati jog biztosításával, az adott végzések kézbesítése szabálytalanságának megállapítására irányult, amelyet az ügyben elsőfokon eljáró bíróság korábban már elbírált (2.Fpk.999/2011/99. számú végzés). Ez utóbbi végzéssel szemben benyújtott fellebbezést az ítéletábra elutasította (Fpkf.III.30.395/2018/4. számú végzés). Mindebből következően az elsőfokú bíróság fellebbezett végzésével szemben az rPp. 233. § (1) bekezdése és az rPp. 233. § (3) bekezdés b) pontja kizárta a fellebbezést.

[11] Megjegyezte a másodfokú bíróság, hogy a felmentett felszámoló fellebbezésében foglalt további kérelem, amely a 38. sorszámú végzés hatályon kívül helyezésére irányult, nem képezte a felülbírált elsőfokú eljárás tárgyát.

A fellebbezés

[12] A felmentett felszámoló fellebbezésében az ítéletábra végzésének hatályon kívül helyezésével elsődlegesen a jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalát, a 38. sorszámú

végzés ismételt megküldését, egyúttal a 39. sorszámú végzés hatályon kívül helyezését kérte, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.

[13] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság által elbírált kérelme nem kézbesítés szabálytalansága miatti kifogás volt, hanem tájékoztatás iránti kérelem. Kérelmét az indokolta, hogy székhelye az eljárás alatt megváltozott, amelyet szabályszerűen – a cégjegyzékét vezető cégbíróság és a felszámoló névjegyzékét vezető hatóság felé – bejelentett. Állította, hogy a 38. sorszámú végzés kapcsán a mai napig nem kapott választ arra, hogy a határozat mely címre, mikor került kézbesítésre. A Kúria korábbi végzését követően, másolási illeték lerovásával, a 38. sorszámú végzés térítvevényének másolatát kérve terjesztett elő kérelmet. Az elsőfokú bíróság ezek után hozta meg a 157. sorszámú végzését. Hangsúlyozta, hogy a bíróságtól tájékoztatást kért – nem egy fellebbezhető végzést –, kiemelte továbbá az rPp. 2. § (1) bekezdése alapján a tisztességes eljárás elvét. Sérrelmezte, hogy az ítéletábra nem vetett véget a törvényszék súlyos és ismétlődő jogszabálysértésének.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[14] A Kúria a fellebbezést az rPp. 233/A. §-a alapján bírálta el, és azt nem találta alaposnak.

[15] Jelen fellebbviteli eljárásban – tárgyánál fogva – egyedül az ítéletábra Fpkf.III.30.010/2021/2. számú végzése, a felmentett felszámolónak e végzéssel hivatalból elutasított fellebbezése volt vizsgálható aszerint, hogy a korábbi felszámoló kérelme szerint megengedett volt-e a rendes perorvoslat az elsőfokú bíróság támadott határozatával szemben.

[16] A fellebbezés az elsőfokú bíróság határozatával szemben intézményesített perorvoslat [rPp. 233. § (1) bekezdés]. Ezen felül az rPp. 233/A. §-a értelmében fellebbezéssel támadható az a másodfokú eljárásban hozott végzés is, amellyel szemben az elsőfokú eljárás szabályai szerint fellebbezésnek lenne helye, továbbá a másodfokú eljárásban hozott, a fellebbezést hivatalból elutasító végzés.

[17] Az rPp. 233. § (3) bekezdésének b) pontja kizárja a fellebbezéssel támadható határozatok közül az eljárás folyamán hozott végzéseket, a perköltségben vagy pénzbírságban marasztaló végzések, valamint azon végzések kivételével, amelyekkel szemben a törvény a fellebbezést külön megengedi.

[18] A felszámolási eljárásban első fokon eljáró törvényszék a 157. sorszámú végzésével a felmentett felszámoló 2020. november 23-án érkezett kérelméről döntött, amely kizárólag a pénzbírságot kiszabó 38. sorszámú és az annak jogerőre emelkedéséről tájékoztatást adó 39. sorszámú végzés kézbesítési körülményeinek megjelölésére irányult, valamint – szükség esetén – a 38. sorszámú végzés ismételt kézbesítésére. A felmentett felszámoló pusztán a bíróság tájékoztatását és egy korábban már megtett eljárási intézkedés (kézbesítés) megismétlését kérte. Az elsőfokú bíróság végzésével elbírált kérelem sem alakszerű megjelölésében, sem pedig tartalmának értékelésével, a bíróságtól kért intézkedés tárgya és

iránya szerint nem volt a kézbesítés szabálytalanságára alapított külön jogvédelmi eszköznek minősíthető, különösen nem a fél kifejezett nyilatkozatával ellentétben.

[19] A volt felszámoló fellebbezésével támadott 157. sorszámú határozat erre figyelemmel – az elbírált kérelemmel meghatározott tárgyat és joghatását tekintve – az eljárás folyamán ügyviteli jellegű kérdésben hozott végzésnek minősült, amellyel szemben a fellebbezés csak akkor lett volna megengedett, amennyiben azt a törvény külön rendelkezése kifejezetten megengedi [rPp. 233. § (3) bekezdés *b*) pont]. A bíróságtól adott ügyben kért egyedi tájékoztatás és egy már megtett eljárási intézkedés megismétlésére irányuló kérelem nem tartozik a törvény speciális szabályainak hatálya alá. Az adott eljárási kérdésekre sem az rPp., sem pedig a Cstv. nem ad külön rendelkezést, ezáltal a bíróság határozatával szemben külön fellebbezést sem.

[20] Mindebből következően érdemben helyes az ítéletábla végzésében foglalt következtetés, az elsőfokú bíróság végzésével szemben kizárt fellebbezés elutasítása.

[21] A kifejtettek értelmében a Kúria az ítéletábla végzését az rPp. 259. §-a folytán alkalmazandó rPp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[22] A Kúria egyúttal figyelmezteti a felmentett felszámolót és jogi képviselőjét, hogy eljárási jogaikat az rPp. 8. §-ában foglaltaknak megfelelően, jóhiszeműen gyakorolják. A felmentett felszámoló jogi képviselő eljárása mellett az ügyben ismételten terjesztett elő alaptalan fellebbezést a felmentett felszámoló fellebbezését hivatalból elutasító határozattal szemben, úgy, hogy a Kúria korábbi, Fpkf.VII.30.080/2020/4. számú végzéséből egyértelmű kellett legyen a fellebbező számára a korábban hasonló tartalommal előterjesztett kérelem, abból pedig a 2020. november 23-i irat és az elsőfokú bíróság 157. sorszámú végzésének eljárásjogi megítélése. A felmentett felszámoló a fellebbezését hivatalból elutasító végzéssel szembeni fellebbezésében ugyanakkor kísérletet sem tett arra, hogy az rPp. 233. § (1) és (3) bekezdésének értelmezésével levezesse, elutasított fellebbezésének megengedettsége – álláspontja szerint – miként teljesül. Megjegyzi a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság 2.Fpk.999/2011/99. számú végzése – a felmentett felszámoló állításával ellentétben – részletesen megindokolt tájékoztatást tartalmaz a 38. és a 39. sorszámú végzések kézbesítésének körülményeiről, szabályszerűségéről. A Kúria kiemeli, a további rosszhiszemű pervitel a felmentett felszámolóval, illetve jogi képviselőjével szemben pénzbírság kiszabását alapozza meg.

Záró rész

[23] Az eredménytelenül fellebbező felmentett felszámoló a felmerült másodfokú eljárási költségét viselni köteles.

[24] Jelen másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes volt.

[25] A Kúria a fellebbezést az rPp. 257. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. május 4.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró